

PREOCUPĂRI ALE FEDERAȚIEI DE TURISM-ALPINISM, ÎN AȘTEPTAREA IERNII

Scurt dialog cu DUMITRU CERCHEZEANU, secretar general adjunct al F.R.T.A.

Soarele ne suride căldut, încă, dar sus, pe crestele Carpaților „bate un vînt de iarnă”, vorba poetului. Iubitorii peisajelor în alb, îndeosebi temerarii escaladatori ai pereților și turnurilor din piatră — alpinistii — așteaptă nerăbdători vestea cea mare, și anume că: „la munte a nins!” Este interesant de cunoscut, în acest anotimp de... tranziție, preocupările F.R.T.A. Asadar:

— Ce ne puteți spune, tovarășe Cerchezeanu, despre atmosfera din principalele secții de alpinism?

— O atmosferă de pregătire febrilă. La „Armata” și „Dinamo” Brașov, „Voința” Sibiu și „Universitatea” Timișoara, „Sănătatea” și „Grivița Roșie” București, la Iași și în alte centre, se fac intense antrenamente pentru formarea condiției fizice necesare marilor încercări de iarnă. În acest scop federația a sprijinit o seamă de inițiative, cum ar fi organizarea concursurilor-test (înute recent — „Cupa Dinamo”, în Piatra Craiului, „Cupa Pitonul”, organizată de Universitatea din Iași în Cheile Bicazului, viitoarea Alpinadă a județului Timiș, la Herculane — și a altor acțiuni.

— Întrebări pe care alpinistii de performanță și-o pun la

începutul unui nou an sportiv: ce trasee noi ne stau la dispoziție, ce le-ați putea răspunde?

— Una din preocupările federației în aceste săptămîni o constituie omologarea noilor trasee, deschise de alpinisti în vară. Ne vom strădui ca, prin forțe proprii, să omologăm și alte „căi alpine” de medii și mari dificultăți în Valea Cernă, Vadul Crișului, Cheile Bicazului, Cheile Taia (Petroșani), Bucegi etc.

— Vorbind de noi trasee alpine, ne gândim la căi neumblate. Și fără să vrem parcă ne vin în minte o seamă de accidente petrecute pe timp de iarnă, în munți, nu neapărat legate de alpinism. Știm că unii îndrăgostiți de ascensiuni se aventurează pe drumuri necunoscute, greu accesibile, în pericol de a cădea pradă avalanșelor și a altor situații critice. Federația are în preocupări prevenirea unor asemenea pericole?

— Da. Și cu toată seriozitatea. Este vorba despre pregătirea echipelor „salvamont” în sensul că ele au menirea nu numai de a da primul ajutor în caz de nevoie, dar în primul rînd de a veghea și a face pregătirea necesară

Ultimele retușuri la un nou lot de karturi „Pionier 4 junior”
Foto: Șt. CIOTLOS

CONSTRUCTORII

ră celor care urcă iarna la munte. De curind a fost organizat la Băta Mare „raliul internațional salvamont”, o interesantă școală pentru alpinismul de iarnă. În acest sens, în momentul de față, are loc pregătirea echipelor „salvamont” în toate regiunile muntoase, după programe foarte precise.

— Evenimente deosebite? — Ne așteaptă etapa de iarnă, finală, a campionatului republican de alpinism, început în martie și pregătirea campionatului pe 1975.

Dialog consemnat de
Viorel TONCEANU

CLUBUL PIONIERILOR RADIOAMATORI

La Palatul pionierilor din București se desfășoară o susținută activitate de pregătire în domeniul radio-electronicii. Cele două cercuri de specialitate „construcții radio” (conduse de profesorul Nicolae Bătrîneanu) și „telecomunicații” (sub conducerea profesorului Nicolae Dincă) sînt frecventate, anual, de aproape 500 de

avînd indicativul YO3KAT. De menționat că la stația YO3KPA lucrează, alături de cei doi profesori — ambii vechi radioamatori de emisie-recepție — o serie de foști pionieri, în prezent ingineri sau tehnicieni în diferite întreprinderi bucureștene.

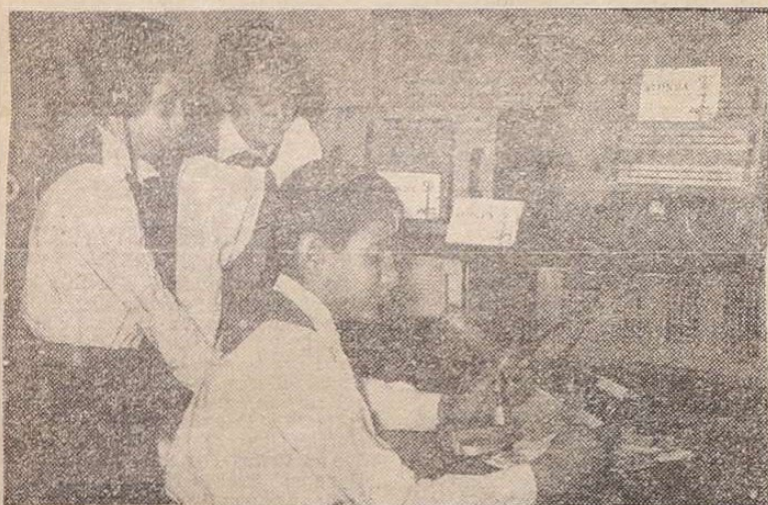
Recent conducerea Palatului a achizi-

club sînt primii pionieri care, pe lângă radio-tehnică și radio-telegrafică, învață și regulile de trafic prevăzute în regulamentul radioamatorilor, pregătindu-se pentru susținerea examenului de radioamatori. De asemenea, fac parte din club și pionierii care au participat, vara trecută, la tabăra de la Poneasca, jud. Caraș-Severin, unde s-au specializat în „vinătoare de vulpi”. După cite am fost informați numărul celor care au cerut să facă parte din „clubul pionierilor” se ridică la 50. Printre aceștia sînt și citivi absolvenți ai cercurilor în prezent elevi de liceu.

Asadar, în curînd, radioamatorii din întreaga țară vor recepționa apelul: „Aici stația YO3KPA clubul pionierilor din București”. Îi dorim succes în concursuri!

E. R.

V. T.

Deocamdată, micii iubitori ai undelor se familiarizează cu stația

pionieri. Rezultatele muncii desfășurate în aceste cercuri sînt cunoscute marelui public datorită succesorilor obținuți în diferite concursuri, municipale și republicane, cum sînt „Minitehnicus” și altele.

Mai puțin cunoscut este faptul că la Palatul pionierilor funcționează și două stații de radio-amatori. Una pentru radioamatorii avansați, de categoria I și a II-a, cu indicativul YO3KPA și alta pentru pionierii autorizați în clasa a III-a și a V-a,

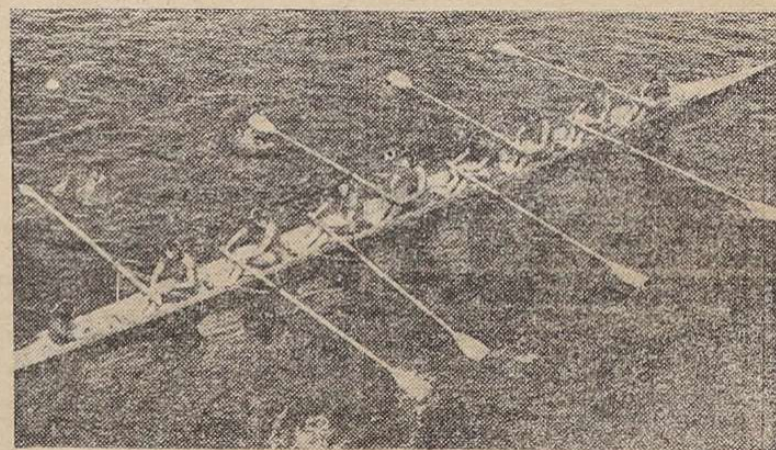
zitionat o stație modernă de emisie-recepție („Transceiver SSB Ft 230”), un aparat de mare performanță. În același timp numeroși pionieri, membri ai celor două cercuri menționate, și-au manifestat dorința de a obține indicativ de radioamator pentru a lucra la stația YO3KAT și, ulterior la YO3KPA. Venind în întâmpinarea cererii acestora s-a luat hotărîrea constituirii „clubului pionierilor radioamatori”, condus de tovarășul N. Bătrîneanu — YO3CB. În acest

DIN VIAȚA SECȚIILOR METALUL BUCUREȘTI-UN CLUB CARE DOMINĂ AUTORITAR CANOTAJUL NOSTRU FEMININ

Despre secția de canotaj a clubului Metalul București am avut mereu prilejul să scriem lucruri bune, schifiste de aici aflîndu-se de cîțiva ani în plutonul fruntaș al sportului vislelor și ramelor din țara noastră. Acum, la sfîrșitul sezonului 1974, rezultatele obținute, pe plan intern și internațional, de elevele antrenorilor Stelian Petrov și Constantin Cătescu ne determină să dedicăm acestei secții un spațiu mai larg, nu atât pentru a lăuda munca rodnică a sportivelor și antrenorilor, ci mai mult sau mai puțin tinere — o mostră de activitate susținută, bine planificată și desfășurată.

Înainte de orice se cuvine să prezentăm bilanțul schifistelor metalurgiste pe anul în curs. În frunte se află Cornelia Neacșu și Marinela Ghiță, campioane ale lumii în proba de 2 f.c. Alături de ele se situează Valeria Avram, Iuliana Balaban și Aurelia Marinescu, componente ale echipei-juli de 8+1 al României, medaliată cu bronz la C. M. de la Lucerna. În fine, la același „capitol Lucerna” se cuvine a fi plasat și aportul antrenorului Stelian Petrov, care s-a ocupat împreună cu un alt reputat tehnician, Sergiu Zelinski, de pregătirea lotului feminin al țării.

Completînd bilanțul înregistrat de schifistele clubului Metalul, în 1974, vom mai enumera cele 8 titluri republicane (5 la senioare și 3 la junioare) cucerite în competițiile țării și sumedenia de medalii obținute în regatele internaționale. Pentru amatorii de statistici este interesant să subliniem că schifistele de la Metalul au obținut în 1974 un număr de 37 de tricouri de campioane ale țării, secția dispunînd în prezent de... 35 de sportive legitimate!

Echipajul de 8+1 al Clubului Metalul București, campion republican pe 1974

Cum s-a ajuns la asemenea rezultate, la asemenea performanțe? Explicația este, totuși, foarte simplă. Îndrăgostiții realmente de meseria lor, antrenorii Stelian Petrov și Constantin Cătescu își dedică tot timpul canotajului. Zi de zi, săptămîna de săptămîna, ei se preocupă de toate problemele secției. Selecția este, însă, principala cheie a succesului. Bunoară acum, la cîteva zile după încheierea sezonului, tinărul antrenor Cătescu și-a trecut deja la activ cîteva vizite la Uzina „23 August” la Fabrica de Confecții București și la I.P.R.S. Băneasa, la liceele D. Bolintineanu și 32 — pentru a „sonda” terenul, pentru a descoperi noi elemente dotate.

O dată încheiată prima selecție, urmează antrenamentele de inițiere, primele ieșiri pe apă. Înainte de intrarea în sezonul de iarnă vine o nouă trîiere, iar la începutul primăverii din cifra i-

nițială rămîn doar 4-5 sportive! Acesta se alătură „plutonului” și ajung curînd la nivelul coechipierelor lor mai vechi.

Cîteodată apar — firește! — și insuccese, cum s-a întîmplat, spre exemplu, anul acesta, cu campioanele lumii Cornelia Neacșu și Marinela Ghiță. Pare paradoxal, dar cele două sportive care dețin supremația mondială în proba de 2 f.c. au pierdut în 1974 două titluri de campioane ale țării (la „fond” și la „viteză”). Pe undeva s-a resimțit din nou problema calității ambarcaunilor, dar antrenorul Petrov a făcut abstracție de acest lucru, punînd totul pe seama pregătirii, care va fi intensificată! În viitorul sezon, Cornelia Neacșu și Marinela Ghiță sînt decise să reintre în posesia titlurilor pierdute...

Horia ALEXANDRESCU

BREVIAR

Se împlinesc, în această lună, 40 de ani de cînd la atelierele de locomotive și vagoane Grivița s-a organizat primul cerc de aeromodelism din București, printre cele dintîi în țara noastră. Creat din inițiativa unui entuziast al aviației din acea vreme, ing. Gh. Negruț, cercul își propunea „să-i învețe pe ucenici să construiască aeroplane și să le îndrepte pașii spre aviație”. Și într-adevăr, de-a lungul celor 40 de ani, la Grivița Roșie și-au făcut ucenicia aeronautică o seamă de cunoscuți constructori și mai ales piloți, azi comandanți pe aeronave de mare distanță la TAROM, zburători pe superavioane armate noastre, piloți sportivi (Ilie Crișmaru, Ionel Zamfirescu, Carol Podgurschi, Ștefan Calotă, Ion Ștefan...). O dezvoltare deosebită a cunoscut aeromodelismul la Grivița Roșie mai ales în ultimele decenii, bucurîndu-se de cele mai prielnice condiții. În palmaresul succesorilor obținute sînt consemnate: 3 recorduri mondiale, patru recorduri republicane, 13 titluri de campioni cîștigate numai în ultimii doi ani, numeroase cupe, diplome și medalii. Acum, la a 40-a aniversare, nu putem decît să le urăm harnicilor constructori noi succese.

Cine trece prin Cheile Bicazului nu se poate să nu se oprească pentru a admira uragii turn din stîncă, denumit „Piatra altarului”, care străjuiește defileul. Pe creștetul lui se vede, de departe, o stea, montată acolo de alpinisti din Tg. Mureș, încă în 1954. Acum, alături de această stea, poate fi văzut un imponent semn: cifra XXX, simbolizînd cele trei decenii care au trecut de la eliberarea patriei de sub domi-

nia fascistă. Inițiativa fixării acestui semn comemorativ a aparținut unui grup de iubitori ai munților, alpinisti, tot din Tg. Mureș, de la I.I.S. Metalotehnică, printre care Eugen Pop, Andrei Sabo, Mihai Antai, Braniel Ludovic, Lazăr Chibaleanu, Alex. Kiș... Transportarea elementelor din fier la 240 m altitudine față de șosea, pe un traseu de gradul 3 b, în condiții meteorologice grele, constituie o veritabilă performanță. Cifrele au o înălțime de 6 m, pe o lungime totală de 9 m și constituie un nou adăos la frumusețea și atrac-tivitatea „Pietrei altarului”.